

התרומה פרק רביעי שקלים

קרנ

דכתיב ואת השלחן תתן על גלע כפון אינו מעבד:
הכור והקן בללד: ראלן בעבודות שפנים. כשאל
פרה ואע"פ שהיתה כש עומדת היו סותרין אותה
בדבר להוילא שיה בללד שהוילאו זה פרה אחרת:

בב"ז

מדין צפירות להסמך לאין עניות במקום
 עשיות: "מנצח" פסוקים. ש"מ מנין היו
 דמניא כבדיות פ"ק פסוק הקטורת לדי ארי
 והפזרן וכו' כל המנין דהטוב ממנין דחצי
 האם הם ש"מ מנין מקטירין כל השנה בין שנים
 פסועות ומעבדות אין מה בנקר וחצי מה
 צער (מאסו דמנין) צבור צבור דהטובו כל
 הנותן (מאסו דמנין) ומכיו והטענות אהרן כל הנותן
 בין הערבים יקטירנה נאשרו שלשה מנין ומנין
 היה מקטיר כ"ב צוה"כ לפני ופנים דהטוב
 ומנא חפיו קטרת סמים וכו' מחללין אהרן על
 אהרן ואומנין. לאותם בית ארבעים היו פורשין
 אותן מאמנות חולין ואח"כ האומנין היו קורין
 מוכר הקטורת מן הגזר וחוחרין ולוקמין אותה
 מן המזומה דהשה ואם לאו קורין מן הישנה.
 דאחריהם בנס' פ"ק מנא להטוב מן האדם
 כל הדין מן הידן ילא אלא להטוב מנא:

תקלין חדתי

[illegible][illegible]

ר' שמואל בר נחמן ואפי' שימה מעובב א"ר⁽⁶⁾ (חגיגה)
⁽⁶⁾ כאן עבדויות שבפני' כאן עבדויות שבהין אמר
 רבי חנינא שחצית גדולה היתה בבני כהנים גדולים
 שיותר⁽⁷⁾ מששים ככרי זהב (66 כסף) היו מוציאין
 ביה שהיה בכשה של פרה עומד עליה היה אחז מלך
 מוציא פרתו בכבשו של חבירו אלא סותרו ובונה
 אותו משלו התיב רבי עולא קומי ר' מגא והא
 תני שמעון הצדיק שתי פרות עשה לא בכבש
 שהוציא את זו הוציא את זו אית' לא למימר
 ששמעון הצדיק שחץ היה מאי כדון על שם מילה
 היא כפרה סלסול היה בפרה תני וזין וכתלים
 היו יוצאין מכאן ומכאן כדי⁽⁸⁾ שלא [יצאו ו]יצאו
 הכהנים ויטמאו: ר' עקיבא אומר אין משתכרין כו':
 אלא אם רצה יהי' ההפסד שלו והשכר להקדש
 מותר כהראי בר' זמינא איתפקד⁽⁹⁾ גבי⁽¹⁰⁾ מדל
 דיתמין אתא ושאל לרבי מגא אמר ליה אין⁽¹¹⁾ בעית
 די ההפסדה דידך ואגרה דתרויכן⁽¹²⁾ שרי רבי חייה
 כבר אדא איתפקד גבי⁽¹³⁾ מדל דיתמין ועביד כן:
 מותר פירות כו' (כולה דר') ישמעאל (היא) מתני'
 דר' ישמעאל (היא)⁽¹⁴⁾ דרבי חייה בר יוסף פתר מתניתא
 ומתרה⁽¹⁵⁾ פירות שכר להקדש מותר נסכים זו סאה
 רביעית רבי יוחנן פתר מתניתא מותר פירות זו
 סאה רביעית מותר נסכים לבירוצין ולית ליה לרבי
 חייה בר יוסף לבירוצין אמר רבי חזקיה מה דנפל
 לסאה רביעית⁽¹⁶⁾ נפל לבירוצין על דעתיה דרבי
 חייה בר יוסף נחא אין מושחצין בשל הקדש אף
 לא בשל עניים לפיכך זה וזה לא היו מורדין בפירות
 על דעתיה דרבי יוחנן קשיא והא תנינן⁽¹⁷⁾ עמדו מג'
 יספק מד' ותנינן זה וזה לא היו מודים בפירות
 לא היו מודים בפירות בקיץ למוזבב אבל מורדין
 לא בכלי שרת⁽¹⁸⁾ אע"ד כדון בירוצי צבור ואפילו
 בירוצי יחיד ולא נמצאו כל שרת באין משל יחיד
 כהראי דתנינן⁽¹⁹⁾ אשה שעשתה (2) כתנות לבנה
 כשרה וכלכר שתמסרנה לציבור עד כדון בירוצי
 ולא ואפילו בירוצי יבש⁽²⁰⁾ כההיא דתנינן⁽²¹⁾ תמן
⁽²²⁾ הנסכים ישקדשו בכלי ונמצא הובח [פסול]
 אם יש שם זבח אחר יקברו עמו ואם [לא] לנו
 יופסלו בלנית:

הלכה ג' מתני' המותרים הקטורת מה היו עושין

בה מפרשים ממה שבר האומנין
 ומוחללין אותה (על (שכר) מעות האומנין ונותני'
 אותה לאומנין בשכרן וחוררין ולוקחין אותה מתורמו'
 חדשה) ואם כדא דרש בזמנו לוקחין אותה מתורמו'
 חדשה] ואם לאו מן הישנה: גמ' ולא נמצא הקדש
 מתחלה על ההקדש כיצד הוא עושה אמר ר' (ה) רבי
 שמעון בר ע' ביסא מביא מעות ומוחלל על הבנין
 ומביא

העדה יא.

העדה

[illegible]

נוסחת הבבלי

(א) גביה מלף דיתמי כ' גביה
מלף דיתמי ועד כן:
(ב) כחות לבנה זריכה
שתמסרנה לצור כ' ואם לאו
יפסלו בזניה: (ג) אותה על שזר
לאומינו וותנין לאומינו כ'
חדשה ואם בא החדש בזמנו
לוקחין אותה מתרומה חדשה
ואם לאו מן הישנה: (ד) ר"ש
דברי בסנא כ' על הבהמה כ'
ומחללו עליהן וותנין לאומינו
כ':

הגהות הגר"א

[illegible]

ציון ירושלים

אין משתכרין בשל הקדש אף
לא בשל עניים. עין ש"ס
דילן כתובות קו ועי' שו"ת
מוהר"ר ראשונות סימן קמ"ד
ועי' מ"י פרק ח ממתנות עניים
הל"ד ועי' בחי' פ' שמיני וגם
מהירושלמי כאן קשה על
מהר"ט:

גליון הש"ס

[א] היו משר' דכלי שפנים
 ומכבדים וז' את ה' ומתבאר
 וסודותיהם נמנחתו פ"י כלל י'
 להם שיבות לעבד עזרות חס'
 ונחש"ל אל חשיב להקד כחוס'
 כ"ק ע"א [ב] ק"ע ע"ד דחק
 ונראה שזה יצ"ו הכהנים
 שסודותם נמנחתו פ"י כהנ' וקד'
 ויטמאו היינו נטומאם רבד'
 וההוא ויפני דלמדין כוסה'
 ויפני שמה יצ"ו דלאו ר"י
 וז"ל [ג] היינו מ' הי"ד דהס'
 שזה היינו מנח"י שאלו לחוץ
 ויפני שמה יצ"ו דלמדין ויפני
 מנח"י לחוץ פ' מנח"י ד' ע"י
 ע"י מנ"י כן נקדשו דירד' אל'
 ע"י ש"י כותה המדד אל'
 ונראה שכלל יצ"ו יחזר ויפני
 ויפני מנח"י מנח"י כיוצא
 ע"י מנח"י ד' ו' וברש"י שם
 ד"ה גיריה וז' מנח"י פ"י
 מנח"י היינו

[illegible]